R 2319 (page 179) தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பத்திகள்

இழிவான கிறிஸ்தவர்களும், நல்ல அவிசுவாசிகளும்

MEAN CHRISTIANS AND NOBLE UNBELIEVERS

1 கொரிந்தியர் 1:26

அவிசுவாசிகள் மத்தியிலும், கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியிலும் உயர்பண்புள்ளவர்கள் காணப்படுகின்றனர் எனும் கூற்றினை எதிர்த்து யாரும் வாதாடுவதில்லை; அதேபோல் கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியிலும், உலகத்தார் மத்தியிலும் இழிவான ஜனங்கள் காணப்படுகின்றனர் என்னும் கூற்றினையும்கூட அனுபவமிக்கவர் எவரும் எதிர்த்து வாதாடுவதில்லை. இதைக்குறித்து நாம் என்ன சொல்லுவது? உண்மை கிறிஸ்தவத்தின் உயர்வான கொள்கைகளானது உலகத்திலுள்ள சிறந்த மனமுள்ள யாவரையும் கவர்ந்து இழுத்திடும் என்றும், இழிவான பண்புடையோரைத் தள்ளிவிடும் என்றும் எதிர்ப்பார்ப்பது நியாயமல்லவா? கிறிஸ்துவின் உபதேசங்களும், அவரது போதனைகளின் ஆவியும், அதாவது சாந்தம், தயவு, சகோதர சிநேகம், அன்பு முதலானவைகள், இப்பண்புகளை விரும்புகிற யாவரையும், உலகில் உள்ள உயர் மனமுடையவர் யாவரையும் கவர்ந்து இழுத்திடும் என்று நாம் எதிர்ப்பார்க்கலாம் அல்லவா? மேலும் வேதவாக்கியங்களும், கர்த்தருடைய ஆவியும் - கோபம், துர்க்குணம், பகைமை, பொறாமை, சண்டை, புறங்கூறுதல், தூஷணம் பேசுதல், அசுத்தங்கள் முதலியவைகளைக் கண்டிக்கின்றதால், மாம்சம் மற்றும் பிசாசின் இத்தகைய கிரியைகளுடன் இணக்கம் கொண்டிருக்கும் அனைவரும் கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தினால் புறக்கணிக்கப்படுவார்கள் என்று நாம் எதிர்ப்பார்க்கலாம் அல்லவா? என்று கேள்விகள் கேட்கப்படலாம்.

இது விஷயத்தில் நமது மனதின் தத்துவமானது என்னவாக இருப்பினும் நிலவரங்களின் உண்மையானது, உலகத்தினுடைய சிறந்த மனமுள்ள ஜனங்களில் பெரும்பாலானோர் கர்த்தரையும், அவரது சுவிசேஷத்தையும் புறக்கணிக்கின்றனர் என்றும், உலகத்திலுள்ள இழிவான ஜனங்களில் பெரும் எண்ணிக்கையினர் கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தினை ஏற்றுக்கொள்கின்றனர் என்றும் நமக்கு நிரூபித்துத் தருகின்றதாய் இருக்கின்றது. அனைத்து மற்றும் ஒவ்வொரு எதிர்ப்பார்ப்புகளுக்கும் நேர்மாறானதாகக் காணப்படும் இந்த மிக விநோதமான சூழ்நிலைக்கான காரணம் என்ன என்ற கேள்வியானது அதிகம் சுவாரசியமான மற்றும் குழப்பமான கேள்வியாகக் காணப்படுகின்றது.

இதற்கான காரணங்களை நாம் கர்த்தருடைய வார்த்தைகளின் அடிப்படையில் தெரிவிக்கின்றோம் - அது என்னவெனில் அவர் நீதிமான்களையல்ல, பாவிகளையே மனந்திரும்பும்படிக்கு அழைக்க வந்தார் என்பதேயாகும். உண்மைதான் நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை; அனைவரும் பாவஞ்செய்து தேவ மகிமையற்றவர்களாகிவிட்டனர்; தகப்பனாகிய ஆதாமின் வீழ்ச்சி என்பது அவரது சந்ததியிலுள்ள ஒவ்வொரு அங்கத்தினனையும் உள்ளடக்கியது; ஆகையால் அனைவரும் பாவிகளாக இருக்கின்றனர் மற்றும் தங்கள் பாவங்களுக்கான மன்னிப்பிற்காகக் கிறிஸ்துவுக்குள்ளான தேவ கிருபை அனைவருக்கும் தேவையாய் இருந்தது; ஆனால் தங்கள் அயலார்களில் சிலரைப்பார்க்கிலும் ஒழுக்க ரீதியிலும், அறிவு ரீதியிலும் குறைவான வீழ்ச்சி நிலையில் தாங்கள் காணப்படுவதாகக் கண்டுகொள்பவர்கள் தங்களைப் பரிபூரணர்கள் என்று சொல்லாவிட்டாலும், சுயநீதியின் மனப்பான்மை உடையவர்களாக இருக்கின்றனர். ஆகையால் இத்தகையவர்கள் தங்களை ஒன்றுமில்லாதவர்களாகவும், திவ்விய தயவிற்குப் பாத்திரமற்றவர்களாகவும் ஒப்புக்கொள்வதற்கும், சிலுவையின் அடிவாரத்தில் புழுதிமட்டும் தங்களைத் தாழ்த்திக்கொள்வதற்கும், தேவனுடைய கிறிஸ்து இயேசுவின் மூலமான நித்திய ஜீவனின் கொடையாகிய கிருபையுள்ள ஈவைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் விருப்பம் காண்பிக்காதவர்களாய் இருப்பார்கள்.

நல்ல மருத்துவனின் தேவை உணரப்படவில்லை

இத்தகையவர்கள் மனித சந்ததியிலுள்ள மிகவும் சீரழிந்தவர்களில் சிலருக்குத் திவ்விய அனுதாபமும், மன்னிப்பும் அவசியம் என்று உணர்கின்றனர்; மேலும் சீரழிந்தவர்களுக்குத்

தேவன் மனதுருக்கம் கொண்டிருப்பதைக்குறித்தும், தேவன் இந்த இழிவானவர்களுக்கு உதவுவார் என்பதுகுறித்தும் இத்தகையவர்கள் எண்ணி மகிழ்ச்சிக்கொள்கின்றனர்; எனினும் இத்தகையவர்கள் தங்களை மூடிக்கொள்வதற்குக் கிறிஸ்துவின் நீதியினால் தரிப்பிக்கப்படும் வஸ்திரம் தங்களுக்குத் தேவையில்லையென்று எண்ணம்கொண்டிருக்கின்றனர்; இத்தகையவர்கள் தங்களை மிகவும் மதிப்பிற்குரியவர்களென எண்ணி, இதனால் தேவன் எதிர்கால ஜீவனை அருளுவதற்கு யாரையேனும் ஏற்றுக்கொள்வாரெனில், அவர் நிச்சயமாய்த் தங்களைத் தள்ளிவிடமாட்டார் என்று எண்ணுகின்றனர். இத்தகையவர்கள் தங்களைச் சுற்றிப்பார்த்து, தங்களைக் கிறிஸ்தவர்களுடன் ஒப்பிட்டு, அதுவும் பெருமளவிலான தற்பெருமையுடன், சரி எது, தவறு எது மற்றும் நன்னெறிகள் மற்றும் பெருந்தன்மை முதலானவைகள் குறித்த தங்கள் அபிப்பிராயங்களானது கிறிஸ்தவர்கள் என்று தங்களைக்குறித்து அறிக்கைப்பண்ணிக்கொள்கிறவர்களைக் காட்டிலும் மேலானதாக, உயர்ந்ததாக, சிறந்ததாகக் காணப்படுகின்றது என்று தங்களுக்குள் நிச்சயம்கொண்டவர்களாக இருக்கின்றனர்; மேலும் "தேவன் நீதி உள்ளவர் மற்றும் நான் பரிபூரணமானவனாக இல்லையென்றாலும், பெரும்பான்மையான கிறிஸ்தவர்களைக் காட்டிலும் மிகவும் சிறந்தவனாகக் காணப்படுகின்றேன் மற்றும் இதனால் இருதயம் மற்றும் மனதின் நற்பண்புகள் சிலவற்றில் என்னைக் காட்டிலும் குறைவுடையவர்களாய் இருக்கின்றனர் என்று நான் காணும் மற்றவர்களைத் தேவன் பராமரிப்பதைக் காட்டிலும், அவர் தம் நீதியில் என்னை அதிகமாய்ப் பராமரிப்பார்" என்று தங்களுக்குள்ளாகச் சொல்லிக்கொள்கின்றனர். பூர்வ காலத்திலுள்ள பரிசேயன் போன்று இத்தகையவர்கள், மற்ற மனுஷர்களைப் போன்று தாங்கள்

R2319 : page 180

காணப்படாததற்காகத் தேவனை ஸ்தோத்திரித்து, "வானத்தின்கீழ் அல்லது மனுஷர் மத்தியில் நாம் இரட்சிக்கப்படத்தக்கதாக அருளப்பட்டிருக்கும் ஒரே நாமத்தை" புறக்கணித்து விடுகின்றனர்.

நாம் விவரித்துவரும் இவ்வகுப்பார் ஒரு பெரும் வகுப்பார் ஆவர்; அநேகர் எண்ணியிருந்ததைவிட மிக பெரும் வகுப்பார் ஆவர். மேலும் இவ்வகுப்பாரில் சுவிசேஷத்தை ஒருபோதும் புரிந்திடாத, மாய்மாலக்காரர்களாய் இராத அநேகர் உள்ளடங்குகின்றனர். ஐக்கிய நாடுகளில் ஜனாதிபதிகளில் அநேகர் இவ்வகுப்பாரைச் சேர்ந்த புருஷர்களாய் இருக்கின்றனர் - மதத்தின்மீது மரியாதைகொண்டிருக்கின்றனர்; ஜீவியத்தில் நல்லொழுக்கம் உடையவர்களாய் இருக்கின்றனர். நீதியோடு நடந்துகொள்கின்றனர் - உதாரணத்திற்கு LINCOLN மற்றும் GRANT முதலானோர் ஆவர்; மேலும் இவர்களை இந்த வகுப்பாரின் உதாரணங்களாக மாத்திரம் குறிப்பிடுகின்றோம். இதுவுமல்லாமல் இவ்வகுப்பாரில் அநேகர் சபை கூட்டங்களில் கலந்துகொள்பவர்களாக அல்லது சபையின் அங்கத்தினர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். நாகரிகத்தின் முன்னேற்றமானது கிறிஸ்தவ மார்க்கத்துடன் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ சம்பந்தப்பட்டுள்ளது எனும் உண்மையினை இவர்கள் உணர்ந்துகொள்கின்றனர்; மேலும் கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தின்மீதான விசுவாசத்தின்மூலம் பாவங்களுக்கான மன்னிப்பைத் திவ்விய கிருபையின் கரங்களினின்று இத்தகையவர்கள் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொண்டிராத போதிலும், பிரபலியத்தின் மற்றும் நன்னெறியின் பக்கத்தில் நிற்பதில் மகிழ்ச்சிக்கொள்கின்றனர்.

இவர்களுக்கான சிரமத்தை நாம் காண்கின்றோம் - அதாவது கண்டிப்பான நீதி மற்றும் சட்டத்தின் கொள்கையின் அடிப்படையிலேயே கர்த்தர் கையாளுகின்றார் எனும் காரியத்தினை இவ்வகுப்பார் அடையாளம் கண்டுகொள்வதில்லை. அபூரணமான அனைத்தும் தேவனுக்கு முரணானது என்றும், ஆதியில் தேவனுடைய கிரியையானது ஆதாமில் பரிபூரணமாய் இருந்தது என்றும், அபூரணமாய்க் காணப்படும் எவற்றோடும் இணைந்துகொள்வதைத் தம்மால்

R2320 : page 180

ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்றும் திவ்விய பிரமாணமும், நீதியும் தெரிவிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. இந்தப் பிரமாணத்தின்கீழ்ச் சிறியவற்றில்கூடக் குற்றமுள்ளவனாய் இருப்பவன், குற்றம்புரிந்தவனாகவும், அநேகம் மற்றும் மிகக் கடுமையான குற்றங்களின் நிமித்தம் குற்றவாளியாக இருப்பவனோடுகூட ஒரே மரணத்தண்டனையின்கீழ் வருகின்றவனாகவும் இருப்பான் என்று இவ்வகுப்பார் காணத்தவறுகின்றனர். ஆகையால் அனைத்து மனுஷரும், அபூரணராக இருக்கின்றபடியால் ஒருவனும் முழுமையாய் நீதிமானாய் இராதபடியினால், ஒரு மரணத்தீர்ப்பானது மனிதக்குடும்பத்தின் அனைத்து அங்கத்தினர்களையும் பற்றிக்கொண்டது. கிறிஸ்து இயேசுவாகிய நீதிமான் தம்மையே மனுஷருக்கான மீட்பராகும்படிக்குப் பலிசெலுத்தினதின் மூலமான தேவனுடைய ஏற்பாட்டினால் தவிர மற்றப்படி மரணத்தினின்று

தப்பித்துக்கொள்ளும் எவ்வழியுமில்லை; ஜீவனுக்குள் பிரவேசிப்பதற்கான வழியில்லை. ஒருவன் எவ்வளவுதான் பாவத்திற்கு எதிராய்ப் போராடினாலும் - எவ்வளவுதான் வாசலை நெருங்கினவனாகக் காணப்பட்டாலும் - வாசல்/வழி ஊடாக வரத்தவறுகிறவன் ஒருபோதும் ஜீவனை அடையான். வாசல்வழியான பிரவேசம் மாத்திரமே நித்திய ஜீவனுக்கான பிரவேசத்தினை அர்த்தப்படுத்துகின்றதாய் இருக்கும். "குமாரனிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் நித்திய ஜீவனை உடையவனாயிருக்கிறான், குமாரனை விசுவாசியாதவனோ ஜீவனைக் காண்பதில்லை, தேவனுடைய கோபம் (மரணத்தண்டனை) அவன்மேல் நிலைநிற்கும்" (யோவான் 3:36).

இப்பாடத்தின் இதே கோட்பாடானது, உலகத்தின் நற்பண்புள்ள ஜனங்களைக்காட்டிலும், இழிவான ஜனங்களே கிறிஸ்துவிடம் பெரும்பான்மையாய் ஏன் வருகின்றனர் என்பதற்கான காரணத்தையும் நமக்குச் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கின்றது. தாங்கள் பாவிகள் என்று உணர்ந்துகொள்பவர்கள் மாத்திரமே, பாவத்திலிருந்து தங்களுக்கு விடுதலை வேண்டுமென்று எண்ணுபவர்கள் மாத்திரமே, மன்னிப்பு அருளப்படுவதை ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். தாங்கள் நோயாளிகளாக இருப்பதை உணர்ந்துகொள்ளும் நோயாளிகள் மாத்திரமே மாபெரும் வைத்தியனுக்கான தங்கள் தேவையைக்குறித்து உணர்ந்துகொள்கின்றனர். தங்கள் விழுந்துபோன, சீரழிந்த நிலைமைக்குறித்து ஓரளவிற்கு உணர்ந்துகொண்டவர்களாகவும், மற்றவர்களைக் காட்டிலும் தாங்கள் இழிவானவர்கள் என்று உணர்ந்துகொண்டவர்களாகவும்தான் அநேகர் உண்மையில் கர்த்தருடைய கிருபையைத் தேடுகின்றனர்; இத்தகைய உணர்ந்துகொள்ளுதலினால் மாத்திரமே இவர்கள் தங்கள் நிலைமைக்குறித்து விழித்தெழுகின்றதாகத் தெரிகின்றது; மேலும் இதனால் மாத்திரமே இவர்கள் "தாவீதின் குமாரனே எங்களுக்கு இரங்கும்" என்று கூக்குரலிடுவதற்கு வழிநடத்தப்படுகின்றனர். திவ்விய தயவினைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குத் தனிப்பட்ட விதத்தில் தான் பாத்திரவானில்லை என்று உணர்ந்துகொள்ளும் மனநிலையே, தேவனுடைய தயவை, அதற்கே உரிய நிபந்தனைகளோடு ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் அனைவருக்கும் அவசியமாயிருக்கின்றது.

நம்முடைய பாடத்திற்கான அடிப்படைக் கோட்பாட்டினை இப்படியாகக் கண்டுபிடித்துள்ளபடியால், இப்பொழுது விளைவைக்குறித்து விசாரித்தறியப் போகின்றோம். கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்வதினால் உண்டாகும் நியாயமான விளைவென்ன? புதிய உடன்படிக்கையினுடைய நிபந்தனையின் கீழ்க் கிறிஸ்துவை முறையாய் ஏற்றுக்கொள்வதின் நிச்சயமான விளைவு, ஒழுக்கம் சார்ந்த சீர்த்திருத்துதலாய் இருக்கும் என்று நாங்கள் பதிலளிக்கின்றோம்; ஏனெனில் கடந்த காலத்தின் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுவதற்கு மாத்திரம் விரும்பிடாமல், எதிர்க்காலத்திலும் பாவத்தை விட்டுவிடவும் விரும்பிட வேண்டும் எனும் நிபந்தனையின்கீழே யார் ஒருவரையும் கர்த்தர் ஏற்றுக்கொள்கின்றார். ஒழுக்கத்தின் அளவில் அவன் கீழ்நிலையில் காணப்பட்டால், மாற்றம் இறுதியில் மிகத் தீவிரமானதாய்க் காணப்படும்; ஆனாலும் அவனது மாற்றத்தினுடைய துவக்கத்தில் கிறிஸ்தவ பாதையில் அவனுக்கு முன்பிருக்கும் வார்த்தையிலும், எண்ணங்களிலும், கிரியையிலுமுள்ள சுத்திகரிக்கப்படுதலின் படிநிலைகள் அனைத்தையும் குறித்துக் குறைவாகவே உணர்ந்துகொள்பவனாய்க் காணப்படுவான். முதலாவதாக அவன் பாவத்தின் மோசமான வெளிப்பாடுகளில் சீர்த்திருந்த மாத்திரமே சிந்திப்பான்; படிப்படியாக, ஒன்றன்பின் ஒரு பாடமாகக் கொடுக்கப்பட்டு, மாபெரும் போதகரினால் அவன் போதிக்கப்படுவான்; மேலும் அவன் கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் தொடர்வானாகில் அறிவிலும், உணர்ந்துகொள்ளுதலிலும், குணலட்சண வளர்ச்சியிலும் வளர்கின்றவனாய் இருப்பான்.

அப்போஸ்தலன் வாயிலாய் மாபெரும் போதகர் முன்வைத்திடும் எதிர்ப்பார்ப்பு என்னவெனில் . . . அவரிடத்திற்கு முழுமையான அர்ப்பணிப்பில் வருபவர்கள், விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பிற்பாடு, உடனடியாக "மாம்சத்திலும், ஆவியிலும் உண்டான எல்லா அசுசியும் நீங்க, சுத்திகரித்துக்கொண்டு, பரிசுத்தமாகுதலைத் தேவபயத்தோடே பூரணப்படுத்த" துவங்கிட வேண்டும் என்பதேயாகும். இதைச் செய்ய முயற்சிக்காத யார் ஒருவராலும் கிறிஸ்துவின் பள்ளிக்கூடத்தில் தொடரமுடியாது; ஏனெனில் இப்படிப்பட்டவன் அவருடைய ஆவியைப் பெற்றிருப்பதில்லை; மேலும் அவரது ஆவி இல்லாதவன் "அவருடையவன் அல்ல." (அறிந்தும், விரும்பியும்) "பாவஞ்செய்கிறவன்

பிசாசினாலுண்டாயிருக்கிறான்" (1 யோவான் 3:8). பாவம் மற்றும் சுயநலத்தின் உளையான சேற்றில் மிக ஆழமாய் அமிழ்ந்துபோனவர்களும், இதன்விளைவாய் அநேகம் இழிவான இயல்புகளைப் பெற்றுக்கொண்டுள்ளவர்களுமானவர்கள் - ஓரளவிற்கு அல்லது மிக நல்ல, உயர்பண்புள்ளவர்களாகிடுவதற்கு முன்னதாக, மாபெரும் போதகருடைய பயிற்சி மற்றும் படிப்பித்தலின்கீழ் அநேகம் வருடங்கள் காணப்பட வேண்டும். குணலட்சணம் என்பது காளான் போன்றதாயிராமல், கருவாலி மரம் போன்று காணப்படும்; அது வளர்வதற்கு காலம் எடுத்துக்கொள்ளும். எனினும் கருவாலி மரமானது, கோடாரியினால் உடனடியாகக் வெட்டிப்போடப்பட முடியும்; இதுபோலவே உறுதியான குணலட்சணம்/பாத்திரம்கூட உடனடியாகப் பாவத்தினால் கெடுக்கப்பட்டு, தோற்கடிக்கப்பட்டு, வீழ்த்தப்படலாம். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்ல வேண்டுமெனில் மேல்நோக்கின வளர்ச்சியின் வேகம் மெதுவாகவே இருக்கும்; ஆனால் கீழ்நோக்கின மன இயல்புகள், ஒருவேளை அனுமதிக்கப்பட்டால், உடனே செயலாற்றிடும். ஆகையாலே அநேகம் கிறிஸ்தவர்களானவர்கள், கிறிஸ்துவின் மதத்தினால் தாங்களும், தங்கள் நண்பர்களும் பாவத்தின் உளையான சேற்றிலிருந்து வெளியே வந்து, கன்மலையாம் கிறிஸ்து இயேசுவின்மீது நிற்பதற்கு உதவப்பட்டு, மாம்சத்தின் அசுசிகள் அநேகவற்றிலிருந்தும், அதன் இழிவான இயல்புகள் அநேகவற்றிலிருந்தும் சுத்திகரிக்கப்பட்டு, இப்படியான பயிற்சி மற்றும் விடாமுயற்சியை மேற்கொண்டவர்களாக - பத்து அல்லது இருபது அல்லது நாற்பது வருடங்கள் ஆன நிலைமையில் இருக்கையில், இவர்கள் - தங்களுக்குச்

R2320 : page 181

சமமான நிலைமையில் நாணயத்திலும், நியாயத்திலும் அல்லது பெருந்தன்மையிலும் காணப்படும் சில அவிசுவாசிகளைக் காண்கையில் ஆச்சரியத்திற்குள்ளாகுவார்கள்.

மரபியல் சட்டம் சம்பந்தப்பட்டுள்ளது

இது எப்படிச் சாத்தியம்? எனும் கேள்வி எழும்புகின்றது. ஒழுக்கம் சார்ந்த சீர்க்கேடானது எப்படி மூன்று, நான்கு தலைமுறை பிள்ளைகளைப் பாதிக்கின்றதோ, அதுபோல ஒழுக்கம் சார்ந்த முன்னேற்றங்களும்கூடப் பல தலைமுறை பிள்ளைகளைப் பாதித்திடும் என்று நாங்கள் பதிலளிக்கின்றோம். ஆகையால் நீதிமான்களாகவும், தேவனுக்குப் பயந்தவர்களாகவும், தங்களில் ஆவியின் பண்புகளை வளர்த்திடுவதற்கு முயற்சித்தவர்களாகவும் காணப்படும் பெற்றோர்கள், இதனால் தங்களுக்கு நன்மையை அடைகிறவர்களாயும், முன்பைக்காட்டிலும் பரிபூரணத்தின் பிரமாண்டமான தரநிலையைக் கிட்டத்தட்ட நெருங்குகிறவர்களாயும் மாத்திரம் இராமல், இவர்களது பிள்ளைகளும்கூட நல்ல இயல்பான பண்புகளுடனும் மற்றும் நீதிமானாகவும், உயர்பண்புள்ளவர்களாகவும் ஆகிடுவதற்குரிய அனுகூலமான சூழ்நிலையின்கீழும் பிறக்கின்றவர்களாய் இருப்பார்கள். பெற்றோர்களின் இருதயங்களில் உள்ள வளர்ச்சியானது, அவர்களது பிள்ளைகளுடைய சரீர நிலைமைகளில் வெளிப்படுகின்றதாய் இருக்கும்.

மேலும் இது தங்களைப் பக்தியுள்ளவர்களெனக் காண்பித்துக்கொள்ளும் அநேகம் பெற்றோர்கள், நாம் எண்ணினதைவிடத் தங்கள் இருதயத்தில், நற்குணத்தில் குறைவுபட்டவர்களாய் இருந்திருக்கின்றனர் என்பதை நிரூபிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது, ஏனெனில் கருத்தரித்தல் மற்றும் கர்ப்பக்காலங்களின்போது, பெற்றோரின் எண்ணங்களும், நினைவுகளும், உணர்வுகளும் - நற்குணங்களின்/பெருந்தன்மையின், தூய்மையின், பரிசுத்தத்தின், பயபக்தியின், தயாளத்தின், நீதியின் மற்றும் அன்பின் அடிப்படையில் காணப்பட்டிருந்திருக்குமானால், இதை இவர்களது பிள்ளைகள் காண்பிப்பார்கள்; மேலும் விளைவுகளானது பிள்ளைகள் மற்றும் பெற்றோர்களாகிய இருவருக்குமே ஆசீர்வாதமாய்க் காணப்படும். பிள்ளையினுடைய இயல்பான தன்மைகளானது, அது பிறப்பதற்கு முன்னதாகவே அதற்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது, பிரதானமாகத் தாயின் மூலமாகும்; மேலும் தாயினுடைய இலட்சியங்களானது ஒருவேளை தாயும், தகப்பனும் பொருத்தமானவர்களாய் இருக்கும் பட்சத்தில், தகப்பனுடையவைகளாகவே காணப்படும். சர்வவல்லமையுள்ளவரினால் தங்களிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்ட - பிள்ளையைப் பிறப்பிக்கும் வல்லமைகளைச் செயல்படுத்திடும் விஷயத்திலுள்ள தங்கள் பொறுப்புகளுக்குக் கிறிஸ்தவ பெற்றோர்கள் விழித்துக்கொள்ள வேண்டும். மரபியல் சட்டங்களைக்குறித்து (தன் தன்மைகளைப் பிள்ளைக்குக் கடத்தும் இயற்கை நியமம்/பரம்பரை குணம் எனும் இயற்கை சட்டம்) அடையாளம் கண்டுகொண்டவர்களாகவும், தங்கள் ஆடு, மாடுகளையும், நாய்களையும், குதிரைகளையும் கவனமாய் இனப்பெருக்கம்பண்ணுகிறவர்களாகவும் காணப்படுபவர்கள் மத்தியிலும்,

குழந்தையின்மீதுள்ள பெற்றோருடைய மனதின் செல்வாக்கானது அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்படாததும், நாகரிகமடைந்துள்ள நமது தேசங்களில் உள்ள அநேகர் கீழ்மக்களாகப் பிறப்பதும் அவமானத்திற்குரியதாகும். இந்தக் கருத்துக்களானது இனிமேல் பிறக்கப்போகின்ற தங்கள் பிள்ளைகள் தொடர்புடைய விஷயத்தில் பெற்றோர்களை ஜாக்கிரதையாக இருக்கப்பண்ணுவதோடு மாத்திரமல்லாமல், தற்போதுள்ள தங்கள் பிள்ளைகளிடத்தில் தாங்களே விதைக்க உதவின குணலட்சண களங்கங்களைச் சீர்ப்படுத்துவதற்கு முயற்சிக்கையில், பிள்ளைகளிடம் மிகவும் பொறுமையாயும், பாடுபட்டு முயற்சி எடுக்கிறவர்களாகவும் ஆக்கிட வேண்டும். தன்னால் முடிந்தமட்டும் பிள்ளைக்கு ஜீவியத்தைத் துவக்க, நல்ல ஒரு சாதகமான சூழ்நிலையைக்/துவக்கத்தைக் கொடுப்பதே தன் பிள்ளையினிடத்தில் பெற்றோர் கொண்டிருக்கும் முதல் கடமையாக இருக்கின்றது.

இப்படி அநுகூலமான விதத்தில் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ள கிறிஸ்தவ பெற்றோர்களின் பிள்ளைகளானவர்கள், ஒருவேளை கிறிஸ்தவர்களாகி, தங்கள் சொந்த இருதயங்களில் ஒழுக்கம் சார்ந்த அசுசிகள் மற்றும் பாவங்களுக்கு எதிரான, விழுந்துபோன சுபாவத்தினுடைய இழிவான மற்றும் சுயநலமான மனப்பான்மைகள் அனைத்திற்கும் எதிரான யுத்தங்களைத் துவங்கிடும்போது, தேவனுடைய கிருபையினால், மாபெரும் போதகரின் அறிவுரைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலமாக, தங்கள் பெற்றோர்களால் அடையப்பெற்றதைக் காட்டிலும் அதிகமாய்/உயர்வாய் ஒழுக்க நிலைகளை அடைவார்கள். ஆனால் இங்குக் கேள்வியின் மறுபக்கத்திற்கு வருகின்றோம்; அதாவது விசுவாசிகளுடைய பிள்ளைகளை, அவர்களது பெற்றோர்களின் விசுவாசம் காரணமாய், அவர்களது மைனர் காலத்திற்கு அப்புறம் தேவன் ஏற்றுக்கொள்கிறதில்லை. ஆகையால் பிள்ளைகள் அவருடையவர்களாய் விசேஷமாய் இருக்க வேண்டுமெனில் பொறுப்புடைமையின் வயதை அடைந்தவுடன், கர்த்தருடன் ஒரு தனிப்பட்ட உடன்படிக்கையைப் பிள்ளைகள் பண்ணிட வேண்டும்; இல்லையேல் அவர்கள் உலகத்தாராகவும், அதன் ஆக்கினையின்கீழ்க் காணப்படுபவர்களாகவும், விசுவாசிகளுக்கும், அவர்களது சிறுபிள்ளைகளுக்கும் மாத்திரம் உரியதான நீதிமானாக்கப்படுதலின்கீழ் இல்லாதவர்களாகவும் கருதப்படுவார்கள் (1 கொரிந்தியர் 7:14). தம்முடைய குடும்பத்திற்குள்ளும், பள்ளிக்குள்ளும் பிரவேசிக்கும் காரியத்தினை, தம் தனிப்பட்ட காரியமாய்த் தேவன் ஆக்கியுள்ளார்.

இங்கு நாம் உலகத்தின் நற்குணசாலியான மனிதர்களில் சிலர் கர்த்தருடைய ஜனங்களாக இராததற்கான இரகசியத்தினைக் கண்டடைகின்றோம். இவர்கள் பாவத்தின் உளையான சேற்றினின்று பாதங்கள் தூக்கிவிடப்பட்டவர்கள் சிலரின் பிள்ளைகளாக இருக்கின்றனர்; இவர்கள் தங்கள் பெற்றோர்கள் மூலமாய், உலகில் கிறிஸ்துவின் போதனைகளைப் பின்பற்றுபவர்கள் மத்தியில், அவரது போதனைகள் கொண்டுவந்திட்டதான ஒழுக்க வளர்ச்சியில் ஒரு பங்கினைச் சுதந்தரித்துள்ளனர். இப்படியாகப் பார்க்கையில் நாத்திகர்கள், அவர்களது நற்குணசாலியான குமாரர்கள் விஷயத்தில் பெருமையடித்துக்கொள்வதற்கு ஒன்றுமில்லை; ஏனெனில் அவர்களது குமாரர்கள் பெற்றிருக்கின்றதான நற்குணங்களும், மகத்துவங்களும் பொதுவாய், அவர்களது மூதாதையர்களின் விசுவாசத்தின், நம்பிக்கையின்மூலம் கடந்துவந்ததாகவே இருக்கின்றது. அவிசுவாசத்தின் போக்கே பாவத்திற்கும், அதன் சீரழிவிற்கும் நேரானதாய் இருக்கும். அது ஒரு சந்ததியிலேயே கடந்துவராமல் இருக்கலாம் அல்லது வரலாம். மற்றவர்களைக் காட்டிலும் மிகவும் உயர்மனதைச் சுதந்தரித்துள்ள நற்குணசாலியான கிறிஸ்தவ பெற்றோர்களின் குமாரன் அந்த ஒரு மனதினை, ஜீவிதம் முழுவதும் ஓரளவிற்குத் தக்கவைத்துக்கொள்ளலாம்; மேலும் ஒருவேளை அவன் தன் நல்லொழுக்கத்தின் நிமித்தம் பெருமை அடைவானானால், அவன் வெளித்தோற்றத்திலாகிலும் நற்தன்மையைக் காத்துக்கொண்டு, இவற்றில் சிலவற்றை தன் சந்ததியினருக்கு மரபுவழியாகக் கடத்திடுவான். இறுதியில் சுயநலமானது நற்குணத்தினைக் கெடுத்து, அழித்துவிடும்; மேலும் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் அனைவரிடத்திலும் நாம் முன்னேற்றத்தினை எதிர்ப்பார்ப்பதுபோல, கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ளாத இத்தகையவரின் சந்ததியில் நிச்சயமாய்ச் சீர்க்கேட்டினையே நாம் எதிர்ப்பார்த்திடலாம்.

See more Books & Articles at www.foodfornewcreature.com